

بیانیه سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت اول ماه مه

برافراشته با د پرچم

اتحاد بین‌المللی کارگران سراسر جهان

سازمان فدائیان (اقلیت)

سی فروردین ماه هشتاد و شش

رفقای کارگر!

به پا خیزید! اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز همبستگی بین‌المللی کارگران ۵ قاره جهان، روز قدرت نمایی ارتش جهانی کار، در برابر دنیای ظلم، ستم و استثمار سرمایه‌داری فرارسیده است.

در این روز، کارگران سراسر جهان، چون پیکری واحد به پا می‌خیزند و باگردهم‌آئی، راهپیمائی، تظاهرات، جشن و شادی، اتحاد بین‌المللی خود را در مبارزه برای برانداختن نظام طبقاتی سرمایه‌داری و برای استقرار نظام سوسیالیستی جهانی، به نمایش می‌گذارند.

مرتجعین تمام کشورهای جهان، از این نمایش قدرت متحد کارگران، می‌هراسند و بر خود می‌لرزند، چرا که آنها در این اتحاد و همبستگی کارگران سراسر جهان، صدای ناقوس مرگ نظام ستمگرانه سرمایه‌داری را به گوش خود می‌شنوند. این است دلیل آن که چرا آنها از شنیدن نام اول ماه مه وحشت دارند، تا بدانجا که حتا در کشورهای نظیر ایران، تمام قوای خود را به خدمت می‌گیرند و به وحشیانه‌ترین سرکوب و فشار متوسل می‌گردند، تا بر سر راه کارگران، برای نشان دادن همبستگی علنی و آشکار خود، با تمام کارگران جهان، مانع ایجاد کنند. این خود، دلیل بارزی بر زوال و ورشکستگی نظام سرمایه‌داری جهانی و گرایش روز افزون آن به ارتجاع سیاسی است.

نظام سرمایه‌داری حاکم بر ایران ورژیم سیاسی حافظ و پاسدار آن، جمهوری اسلامی، تمام فجایع این نظم ضد انسانی را به عریان‌ترین و آشکارترین شکل ممکن، به نمایش گذاشته‌اند.

استثمار کارگران ابعادی حیرت آور به خود گرفته است. از تمام ارزش‌هایی که کارگران می‌آفرینند، تنها، جزء بسیار کوچک و ناچیزی از آن، به عنوان دستمزد، نصیب خود کارگرمی گردد و بقیه آن تماما به عنوان سود، به جیب سرمایه‌داران سرازیر می‌شود. این دستمزد چنان ناچیز است که نه فقط کفاف تامین حداقل معیشت کارگران را نمی‌دهد، بلکه فرسنگ‌ها از آن فاصله دارد. این واقعیت چنان آشکار است که حتا بر طبق محاسبات موسسات آماری وابسته به حکومت، اگر این دستمزد، دو برابر نیز بشود، باز هم پائین‌تر از خط فقر است. بنابراین، در نتیجه استثمار و وحشیانه‌ای که کارگران با آن روبرو هستند، در حالی که مدام و با سرعتی باور نکردنی، بر حجم سود و سرمایه و ثروت سرمایه‌داران، افزوده می‌شود، کارگران پیوسته فقیرتر شده‌اند و عموم کارگران با فقر مطلق کمر شکنی دست به گریبان‌اند. رژیم دیکتاتوری عریان حاکم بر ایران، نه فقط وسیله‌ایست در دست طبقه سرمایه‌دار، برای در انقیاد و اسارت نگهداشتن کارگران و حفظ و حراست از نظام سرمایه‌داری، بلکه با محروم ساختن کارگران از ابتدائی‌ترین حقوق مدنی و سیاسی، آنها را به ورطه فقر و فلاکت باور نکردنی سوق داده است.

رژیم جمهوری اسلامی، با محروم کردن کارگران از آزادی‌های سیاسی و حقوق دمکراتیک، محروم ساختن آنها از آزادی تشکل و اعتصاب، نه فقط مانع از اتحاد وسیع کارگران برای مقاومت و مقابله با زورگویی‌ها و تحمیلات متعدد سرمایه‌داران شده است، بلکه حتا در موارد متعدد با سرکوب اعتراضات و لومنفرد کارگران یک کارخانه و یا موسسه دیگر، مانع از آن گردیده است که کارگران حق و حقوق خود را از سرمایه‌داران بگیرند. رژیم جمهوری اسلامی، به این هم بسنده نکرده و با دست کاری در قانون کار به نفع سرمایه‌داران، دست آنها را در تشدید استثمار کارگران و محروم ساختن آنها حتا از ابتدائی‌ترین حقوق کارگری، کاملاً باز گذاشته است.

در چنین شرایطی است که مدام دستمزد کارگران کاهش یافته و سطح معیشت آنها تنزل نموده است. تحت چنین شرایطی است که حتا حقوق و دستمزد و مزایای ناچیز کارگران ماه‌ها و گاه سال‌ها به تعویق افتاده است. در این شرایط است که سرمایه‌داران، استخدام رسمی را به کلی کنار نهاده و کارگران قرارداد موقت را که از هرگونه حق و حقوق محروم‌اند، به کار و می‌دارند. هر کارگر معترضی را به سادگی اخراج می‌کنند و رژیم هم فعالین کارگری را دستگیر و زندانی می‌کند.

خلاصه کلام، تحت رژیم دیکتاتوری عریان حاکم بر ایران است که استثمار کارگران به نحو بی‌سابقه‌ای تشدید شده است و عموم کارگران با فقر مطلق روبه‌رو هستند.

ناگفته روشن است که رژیم اختناق و سرکوب، هرگز نتوانسته و نمی‌تواند کارگران را از مبارزه برای تحقق مطالبات و اهداف خود بازدارد. صدها مورد از اعتراضات کارگری در طول یک سال گذشته، گواه روشنی است بر این حقیقت. با این همه، رژیم اختناق و دیکتاتوری عریان جمهوری اسلامی و نبود آزادی‌های سیاسی، مانع بزرگی بر سر راه تحقق مطالبات و اهداف طبقه کارگر ایران است.

اما، تنها طبقه کارگر نیست که از این بابت در رنج است. توده‌های وسیع مردم، زنان، معلمان، دانشجویان و روشنفکران مترقی نیز زیر فشار رژیم دیکتاتوری و اختناق قرار دارند و از آزادی‌های سیاسی و حقوق دمکراتیک محروم‌اند. آنها نیز خواهان برافتادن رژیم دیکتاتوری و اختناق و حصول به آزادی هستند و بنا بر این زبینه است که شعار زنده باد آزادی، در صدر شعارها و مطالبات طبقه کارگر در اول ماه مه قرار بگیرد.

زنان و مردان کارگر!

به رغم تمام موانع و محدودیت‌هایی که رژیم حاکم پدید آورده است، خود را برای برگزاری هرچه با شکوه‌تر اول ماه مه آماده کنیم و همبستگی را با تمام گردان‌های اردوی جهانی کار، در گردهم‌آئی‌ها و راهپیمائی‌ها نشان دهیم.

زنده باد همبستگی بین‌المللی کارگران سراسر جهان

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورائی

سازمان فدائیان (اقلیت)

اردیبهشت ۱۳۸۶

کار - نان - آزادی - حکومت شورائی

نشانی ما روی اینترنت: www.fadaian-minority.org

آدرس الکترونیکی ما: info@fadaian-minority.org